

Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Pürschel rejste om en ny Politilovgivning ved Siden af en ny Beværterlov, kan naturligvis overvejes; men jeg for mit Vedkommende tror, at Politiet allerede i Beværterlovens § 36 har Hjemmel for kraftig Indgriben overfor Nyhavnsbeværtninger, naar Politiet blot vil bruge denne Paragraf, som fastsætter, at naar der i en Beværtning eller et Gæstgiveri jævnlig forefalder Drukkenskab til Ulempe for omboende, vejfarende eller Forretningens Gæster, eller denne drives paa en saadan Maade, at Utugt eller Uterlighed, Hasardspil eller forbryderske Handlinger derved fremmes, eller den afgiver Skjulested for Forbrydere eller af Politiet eftersøgte Personer eller for ved Forbrydelse erhvervede Koster, skal den næringsberettigede, efter at han een Gang uden tilstrækkelig Virkning er blevet advaret af Politiet, saafremt han maa anses for at være ansvarlig for de nævnte Misligheder, under en offentlig Politisag dømmes til at have sin Næringsadkomst undergiven Politiets Bestemmelse og i Gentagelsestilfælde til at have den forbrudt.

Jeg tror, at Politiet allerede i denne Bestemmelse i Beværterlovens § 36 har Hjemmel for Indgrib overfor Nyhavns Beværtninger. Jeg hilser med Tilfredshed, at man nu fra Politiets Side virkelig er begyndt at foretage visse Skridt overfor Beværtningerne der, og det skulde glæde mig, om man i stigende Grad overfor disse vilde benytte just den Hjemmel, Beværterlovens § 36 giver.

Som ærede Medlemmer maaske vil erindre, blev der i Juni Maaned i Aar fra Ædruelighedskommissionen med Undtagelse af et Par Medlemmer gjort en Indstilling til Regeringen vedrørende Spørgsmaalet om Opretholdelse af de indskrænkende Bestemmelser overfor Alkoholnæringen, som Krigstiden har medført. Kommissionens overvældende Flertal siger i sin Indstilling: „Efter alle de Erfaringer, som Kommissionen har indsamlet angaaende Virkningerne af de Indskrænkninger i Spiritussalg og Spiritusfabrikation, som Krigstilstanden har foranlediget, er der ingen Tvivl om, at de nævnte Indskrænkninger har haft særdeles gavnlige Følger for Ædrueligheden, hvad enten dette nu skriver sig fra den indskrænkede Varemængde eller Prisforhøjelsen, samt at der vil kunne ventes et stærkt Tilbageslag, saafremt Varemængden bliver rigeligere, Prisen billigere, andre Livsfornödenheder kommer til at lægge mindre Beslag paa Folks Indtægter samtidig med,

at de højere Lønninger skaber højere Købeevne“.

Ædruelighedskommissionen henviser videre i sin Indstilling til et statistisk Materiale, der viser, hvilken samfundsmæssig Betydning de indskrænkende Bestemmelser overfor Alkoholnæringen har haft, og føjer saa til: „Til Supplering af disse Oplysninger om Virkningen af det indskrænkede Alkoholforbrug fremkom der endvidere ved Mødet fra sagkyndigt Hold yderligere Oplysninger om almindelig Affolkning af Landets Tvangsarbejdsanstalter, for hvis væsentligste Klientel — Løsgængere og Betlere — Alkoholnydelsen jo som Regel spiller en stor Rolle, om betydelig Aftagen i Drukkenkabsforsøelser og af de Forbrydelser, der særlig fremkaldes gennem Alkoholpaa-virkning, om den store Nedgang af Tilfælde, hvor Indskriden eller anden Hjælp overfor Drankere paakaldes hos Politimyndigheder og filantropiske Selskaber, hvis Formaals er at yde Raad, Vejledning og Understøttelse overfor Alkoholmisbrug, om den aftagende Trang til Redningshjem for Alkoholister, saa at 5 af de 9 statsanerkendte Hjem er nedlagte af Mangel paa Tilgang, medens Belægningsen paa de 4 resterende er gaaet ned til det halve, og endelig om den paafaldende Nedgang i Dødeligheden.“

Jeg skal føje til, at Nedgangen for de resterende Hjem Vedkommende nu har vist sig at være endnu større end til det halve, idet der paa de statsanerkendte Redningshjem den 1. Oktober i Aar kun fandtes 37 Patienter mod 135 den 1. Oktober 1916.

Dette Resultat, der saaledes foreligger fra Ædruelighedskommissionens ganske overvejende Flertal, viser paa en interessant Maade, at det er rigtigt, naar man har fremhævet, at der kan vindes betydningsfulde sociale Fremskridt ved virkelige Foranstaltninger overfor Alkoholnæringen, og viser, at i det Øjeblik man indskrænker Alkoholproduktionen og Alkoholnæringen effektivt, forsvinder en betydelig Del af den sociale Elendighed. Derfor siger Kommissionen, at den, da den ikke ser, „at Systemet er tilstrækkelig betrygget uden hertil sigtende Lovbestemmelser, der sikrer dels mod, at forandrede Konjunkturer kan hidkalde nye Spiritusfabrikker eller faa nedlagte Spritfabrikker til at genopstaa, dels mod, at de i Drift værende Fabrikker skal kunne opsigte Aftalerne, dels mod, at Finansministeriet af Statskassensyn skal kunne tillade en Forøgelse af Importen“, maa anbefale, at „hele den nuværende